

Belényesy Károly (K.Ö.Sz.): „Pár-beszéd. Földtudományok és régészet”

Ma egyetlen régészt sem ér meglepetésként, hogy kutatásait csak különböző interdiszciplinák bevonásával teheti teljessé. Sőt az általánosan alkalmazott humán antropológiai, archeozoológiai vizsgálatokon túl egyre gyakoribb, hogy a régész a kutatással kapcsolatos elvárásaiba igyekszik a különböző vizsgálati módszerek egész sorát beilleszteni. Ma egy komoly ásatás elképzelhetetlen környezetrekonstrukció nélkül! Ugyanakkor óhatatlanul felmerül a kérdés: elegendő-e csupán az elvárás? Tudunk-e valóban kérdezni egymás nyelvén beszélni? Használjuk-e valójában ezeket a vizsgálati eseményeket, vagy mindez csak a 21. századi régészet szükségszerű kelléke?

Sajnos ki kell mondanunk, hogy a régészet, azaz a régészek többsége valójában nincs tisztában a társtudományok adta lehetőségekkel. Egy-egy jó módszer, bevált vizsgálat, vagy esetleg kutató kézről-kézre jár, de valós stratégiai gondolkodással csak a legritkább esetben találkozhatunk. Ebben a helyzetben különösen fontos a közvetítő, a régészet és a „más tudományok nyelvén” beszélni képes kutató. Ugyanakkor látnunk kell, hogy ennél is többre van szükség! Olyan kutatási stratégiák megalkotására, amelyben magától értetődően kerülnek bevonásra a különböző tudományterületek, ahol nem ad hoc dől el egyes vizsgálatok szükségessége, és amelyben különös hangsúlyt kell fektetnünk a lelőhelyek felderítését támogató, kisebb beavatkozásokkal járó, illetve roncsolásmentes vizsgálati módszerekre.